

лись як доповнення к проводимим конституційним конференціям во время создания колоніальних федерацій, наприклад в Малайзії, Нігерії или Західної Індії (R. L. Watts, *New Federations: Experiments in the Commonwealth*. Oxford Clarendon Press. 1966, p 123-124).

Таким образом, можно підсумувати, що незважаючи на схожість функцій учредительний зборів, конституційних конвентів, конституційних конференцій и конституційних комісій и єдиний для них кінцевий результат діяльності – розробка проекту или прийняття нової конституції, а також поправок к уже існуючій – все вищеперелічені органи повністю відрізняються по способу формування и процедурам вибору їх членів. Тому питання розмежування цих термінів є важливим и актуальним для політичної теорії и практики.

Коваль С. В.

*Національний університет «Одеська юридична академія»,
аспірант кафедри соціальних теорій*

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ НЕУРЯДОВИХ ГРОМАДСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ В УКРАЇНІ

Необхідною умовою формування правової держави і громадянського суспільства є удосконалення правового регулювання діяльності інститутів неурядових громадських організацій.

Життєдіяльність громадянського суспільства визначається наявністю його структурних елементів, їх якісними характеристиками, а також інтенсивністю (частотою) та ефективністю (результатами) їх функціонування. Важливе місце в даному контексті займає правова сфера, яка регулює діяльність інститутів громадянського суспільства.

Згідно зі статтею 15 Конституції України, «суспільне життя в Україні ґрунтується на засадах політичної, економічної та ідеологічної багатоманітності», гарантує «свободу політичної діяльності, не забороненої Конституцією і законами України». Разом із статтями 34 та 35, які гарантують громадянам право на свободу думки і слова, на вільне вираження своїх поглядів і переконань, а також на свободу світогляду і віросповідання, вона є конституційною підставою формування плюралістичного суспільства.

Організаційне оформлення плюралізму через утворення громадянами партій та громадських організацій забезпечує стаття 36 Конституції України. У ній зазначається, що громадські організації створюються для «здійснення і захисту своїх прав і свобод та задоволення політичних, економічних, соціальних, культурних та інших інтересів, за винятком обмежень встановлених законом...». Конкретизація відмінностей у структурі, способах утворення та функціях політичних партій і громадських організацій міститься в законі «Про об'єднання громадян», який було прийнято ще в 1992 році. Уже прийнято такі, більш вузькі за сферою дії, закони, як закон «Про благодійність та благодійні організації» та «Про творчих працівників і творчі спілки». Вимагають законодавчого врегулю-